

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

เรื่อง การควบคุมการนำช่างมาหารายได้ในเขตกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครว่าด้วยการควบคุมการนำช่างมาหารายได้ในเขตกรุงเทพมหานคร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ และมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๒ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กรุงเทพมหานคร โดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การควบคุมการนำช่างมาหารายได้ในเขตกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้ใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้

“การนำช่างมาหารายได้” หมายความว่า การนำช่างมาเป็นเครื่องมือหารายได้หรือประโยชน์อื่นใด โดยการขาย จำหน่ายสินค้า หรือบริการใด ๆ ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย

“เจ้าของช่าง” หมายความว่า ผู้ครอบครอง หรือผู้ควบคุมดูแลช่าง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่และข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร

“ที่พักข้าง” หมายความว่า ที่สาธารณะหรือที่เอกชนที่เจ้าของข้างนำข้างมาพักอาศัย

“เงินรางวัล” หมายความว่า เงินที่กรุงเทพมหานครจ่ายเป็นค่าตอบแทนแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
ที่ทำการจับข้างเพื่อดำเนินคดี

ข้อ ๕ ห้ามมิให้เจ้าของข้างกระทำการนำข้างมาหารายได้ในเขตกรุงเทพมหานคร
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือไม่ได้รับการยกเว้นตามกฎหมายอื่น
ให้สามารถกระทำได้

ข้อ ๖ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินผู้ใดยินยอม หรือปล่อยปละละเลยให้ที่ดิน
ของตนเป็นที่พักข้างเพื่อการนำข้างมาหารายได้โดยไม่ได้รับอนุญาต

ข้อ ๗ ห้ามมิให้บุคคลใดสนับสนุน ส่งเสริม การนำข้างมาหารายได้โดยกระทำการใด ๆ
ที่เป็นการอำนวยความสะดวก หรือเอื้อประโยชน์ให้เกิดรายได้แก่เจ้าของข้าง

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่ทำการจับกุมผู้กระทำความผิดพร้อมยึดทรัพย์สินหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด
เพื่อดำเนินการตามกฎหมายจนกว่าคดีจะถึงที่สุดหรือคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา

ข้อ ๙ ให้กรุงเทพมหานครจัดให้มีสถานที่กักกันข้าง เพื่อดูแลรักษาข้างในระหว่าง
การดำเนินคดี

ข้อ ๑๐ การจ่ายเงินรางวัลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้จ่ายได้ในอัตรา ๒,๐๐๐ บาท
ต่อข้างหนึ่งเชือกหรือตัว

ข้อ ๑๑ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้
ให้เบิกจ่ายได้ตามระเบียบที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๑๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๑๓ ภายใต้งบข้อ ๑๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งหมื่นบาท

ข้อ ๑๔ เมื่อพบการกระทำความผิดตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้
ผู้กระทำความผิดระงับหรือแก้ไขการกระทำแล้วแต่กรณี หากผู้กระทำความผิดปฏิบัติตามให้ระงับการดำเนินคดี
แก่ผู้กระทำความผิด

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง ประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานครนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

หม่อมราชวงศ์สุขุมพันธุ์ บริพัตร

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันในเขตกรุงเทพมหานครมีผู้นำช้างมาเป็นเครื่องมือหารายได้หรือประโยชน์อื่นใด โดยการขายหรือการจำหน่ายสินค้าหรือบริการอื่นใด ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วยก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุขเกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนทำให้ช้างได้รับการทรมานและบาดเจ็บรวมทั้งก่อให้เกิดปัญหาต่อการจราจร ความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบกับกฎหมายที่ให้อำนาจกรุงเทพมหานครในการดำเนินการกรณีนี้ไม่มีบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะ และเพื่อให้มีการจ่ายเงินรางวัลรวมทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้